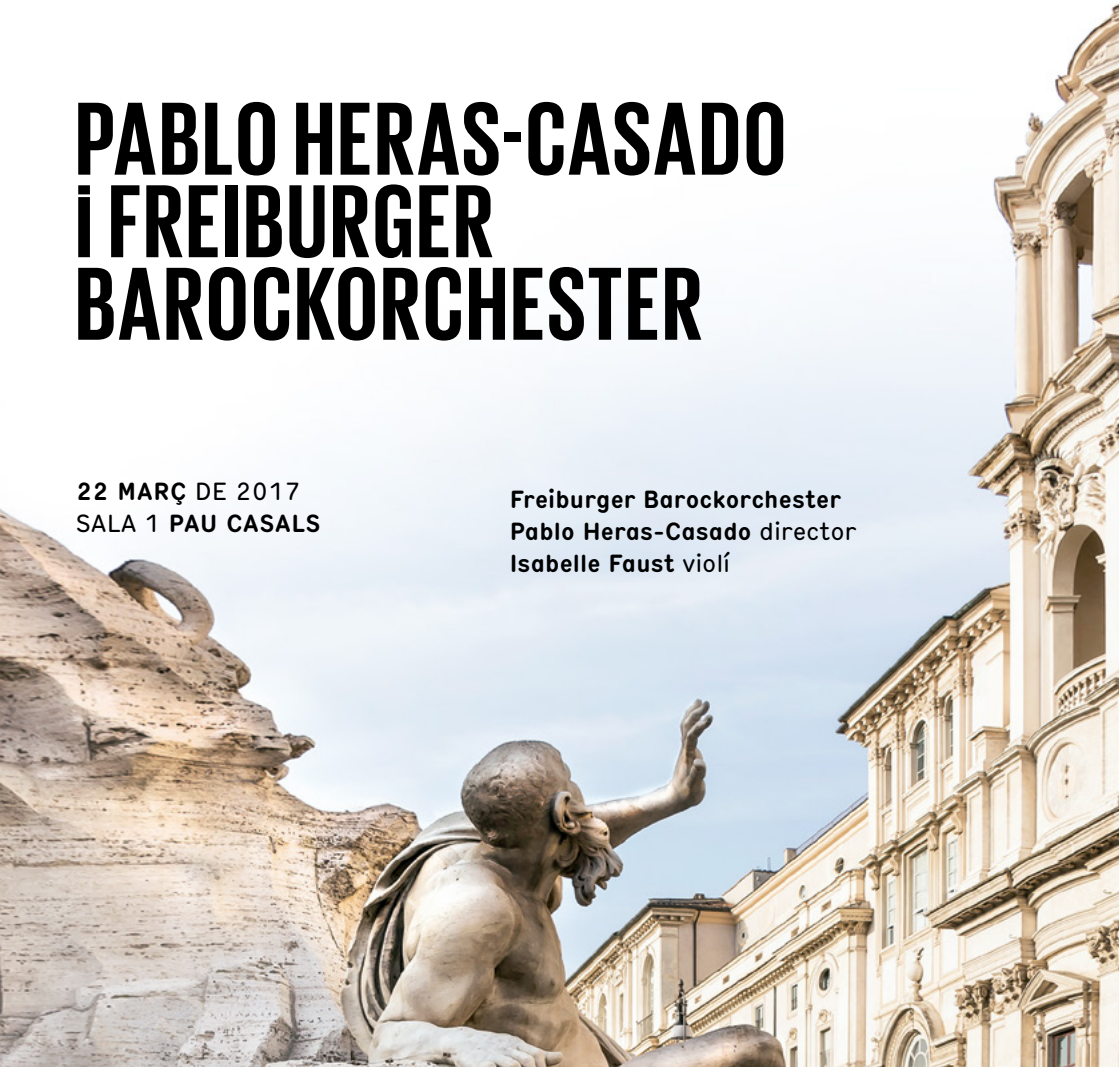

MÚSICA ANTIGA

PABLO HERAS-CASADO I FREIBURGER BAROCKORCHESTER

22 MARÇ DE 2017
SALA 1 PAU CASALS

Freiburger Barockorchester
Pablo Heras-Casado director
Isabelle Faust violí

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#auditori #antiga

Segueix-nos a

Mitjans Patrocinadors

LA VANGUARDIA

**CATALUNYA
RÀDIO**

FREIBURGER BAROCKORCHESTER

© Marco Borggreve

Amb quasi trenta anys d'èxits i un repertori que va des del Barroc a la música actual, la Freiburger Barockorchester és invitada habitualment per les millors sales de concerts del món. Reconeguda per les seves interpretacions fidels a l'esperit de l'obra de la manera més expressiva i commovedora que sigui possible, el *Salzburger Nachrichten* diu de la formació: "L'Orquestra Barroca de Friburg és un diamant amb una lluentor especial. En el domini tècnic i mental dels instruments i les parts individuals es pot veure allò que es pot aconseguir amb la manera tradicional de fer música. Viu i pur, transparent i lúcid, delicat en el fraseig i l'articulació, i sense massa pressió, es poden escoltar els detalls i experimentar el conjunt com si fos un cosmos musical de riquesa extraordinària. Obri l'oïda, així és com sona la música!".

L'Orquestra continua col·laborant amb artistes com Ch. Gerhaher, I. Faust, R. Jacobs, P. Heras-Casado, A. Staier i K. Bezuidenhout i té una vinculació estreta amb el segell Harmonia Mundi. Pels seus enregistraments ha guanyat premis com el Gramophone (2011), l'ECHO Klassik (2011, 2016 i 2007), Jahrespreis der Deutschen Schallplattenkritik (2009 i 2015), Edison Classical (2008) i Classical Brit (2007).

Amb els seus concertinos, Gottfried von der Goltz i Petra Müllejans i dirigida pels mestres més destacats, l'orquestra fa prop de cent actuacions cada any, en format d'orquestra de cambra o de formació operística: un grup auto-gestionat amb els seus propis concerts de temporada al Concert Hall de Friburg, a la Liederhalle de Stuttgart i a la Philharmonie de Berlín, a més de fer gires arreu del món.

FLAUTES Daniela Lieb / Susanne Kaiser **OBOES** Ann-Kathrin Brüggemann / Maike Buhrow **CLARINETS** Lorenzo Coppola / Tindaro Capuano **FAGOTS** Javier Zafra / Benjamin Aghassi **CONTRAFAGOT** Pol Centelles **SERPENTÓ** Cas Gevers **TROMPES** Bart Aerbeydt / Gijs Laceulle **TROMBONS** Miguel Tantos Sevillano / Keal Couper / Bernhard Rainer **TROMPETES** Jaroslav Roucek / Hannes Rux **TIMPANIS** Charlie Fischer **PRIMERS VIOLINS** Anne-Katharina Schreiber, concertino / Martina Graulich / Kathrin Tröger / Daniela Helm / Brian Dean / Eva Borhi / Regine Schröder / Marie Desgoutte **SEGONS VIOLINS** Beatrix Hülsemann / Christa Kittel / Brigitte Täubl / Gerd-Uwe Klein / Peter Barczy / Annelies van der Vegt / Lotta Suvanto **VIOLAS** Werner Saller / Christan Goosses / Ulrike Kaufmann / Annette Schmidt / Raquel Massadas **VIOLONCELS** Guido Larisch / Stefan Mühleisen / Ute Petersilge / Ute Sommer **CONTRABAIXOS** Dane Roberts / Frank Coppeters / James Munro

Freiburger Barockorchester
Isabelle Faust violí
Pablo Heras-Casado director

FELIX MENDELSSOHN BARTHOLDY (1809-1847)

1/ *Obertura en Si menor* “Les Hèbrides o La Cova de Fingal”, op.26 (1830) 10’
Allegro moderato

2/ *Concert per a violí i orquestra en Mi menor*, op.64 (1844) 27’
Allegro molto appassionato
Andante
Allegretto non troppo – Allegro molto vivace

PAUSA

20’

3/ *Simfonia en Re menor* “Reforma,” MWV N15 (1830) 28’
Andante. Allegro con fuoco
Allegro vivace
Andante
Andante con moto – Allegro vivace

Els temps i la durada del concert són aproximats.

Agrairém que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Concert emès en directe per

Cat **W**úsica

L'ENIGMA FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY

Oriol Pérez

La figura de Felix Mendelssohn-Bartholdy, de qui el proper 4 de novembre celebrarem el 170è aniversari de la seva mort prematura, ocorreguda a la ciutat de Leipzig, s'erigeix en la història de la música occidental com un enigma. Malgrat que es tracta d'una personalitat fonamental dins l'anomenat Romanticisme, des de la seva mort no han faltat hermeneutes i crítics que han carregat amb duresa contra la seva obra. Sortosament, però, gràcies a l'avanç de la pràctica musical informada en el terreny històric, el compositor d'*Elies* ha anat retrobant el seu lloc d'excel·lència i, sobretot, s'ha possibilitat la interpretació i l'enregistrament d'obres que, per raons diverses, no acostumaven a formar part del cànon orquestral habitual. Importants directors com ara Nikolaus Harnoncourt, Philippe Herreweghe, sir John Eliot Gardiner i Frans Brüggen són una petita mostra d'aquest nou acostament i aquesta nova visió interpretativa de la música mendelssohniana. Un dels darrers a fer-ho ha estat el jove director granadí Pablo Heras-Casado, que no ha dubtat, dins del projecte *El nou Romanticisme alemany*, d'Harmonia Mundi, a incloure les *Simfonies 3 i 4* de Mendelssohn, així com enregistraments de Franz Schubert i Robert Schumann, sempre al capdavant de l'extraordinària Freiburger Barockorchester. Si per enregistrar els concerts instrumentals de Schumann, el binomi Heras-Casado i l'Orquestra Barroca de Friburg van escollir la sala de la Filharmònica de Berlín, per a la gravació del monogràfic Mendelssohn que avui escoltarem s'ha triat la Sala Pau Casals de l'Auditori, un fet artístic d'extraordinària importància.

Qüestions interpretatives i discogràfiques al marge, el concert suposa una invitació per gaudir de Mendelssohn amb uns paràmetres que, atenent-nos a l'esmentat enregistrament d'Heras-Casado de les *Simfonies 3 i 4*, en fan sobresortir la transparència i la frescor en les textures i una espontaneïtat que li va com anell al dit a la música d'un creador que, a judici de molts, cal considerar-lo com un dels més grans melodistes d'Occident. Amb un arquetípic apassionament intens, però emmotllat dins un estil clàssic, la primera de les obres del concert d'avui serà l'*Obertura "Les Hèbrides"*, opus 26. També coneguda com *La cova de Fingal*, aquesta petita joia escrita en la tonalitat de Si menor va sorgir com a conseqüència de la impressió viscuda per Mendelssohn després de visitar aquesta cova, que es troba a l'illa escocesa de Staffa. Estrenada el 14 de maig de 1832 a la Societat Filharmònica de Londres, un dels trets més curiosos d'aquesta obertura és que va influir d'allò més en un dels compositors que, en vida, el van atacar més: Richard Wagner (1813-1883). Algun musicòleg, així, ha vist en aquest Opus 26 de Mendelssohn la petjada per desenvolupar l'obertura de l'òpera romàntica wagneriana *L'holandès errant (El vaixell fantasma)*, estrenada a Dresden el 2 de gener de 1843. Tot i que Wagner va rebatejar el compositor d'aquesta nit com a Händelsohn i el va acusar, al conegut assaig *El judaisme en la música*, del 1850, de desenvolupar un estil conservador que coartava tot el potencial de la música alemanya, el compositor del *Tristany* no va tenir cap mania a utilitzar l'anomenat *Amén de Dresden* –que Mendelssohn, precisament, ja citava a l'*Andante* del primer moviment de la *Simfonia núm. 5, opus 107, "Reforma"*– com a *leitmotiv del Parsifal* (1882).

Estrenada a Berlín el 15 de novembre de 1832, la *Simfonia "Reforma"* havia de servir per als actes commemoratius del 300è aniversari de les *Confessio Augustana*, una obra que, segons la teologia, cal considerar com la primera exposició oficial del luteranisme. Redactat per Philipp Melanchthon (1497-1560), aquest text es va presentar a la Dieta d'Augsburg del 1530 davant l'emperador Carles V en el que va ser un intent a la desesperada per mantenir la unitat de l'Església i del Sacre Imperi Romanogermànic. Com és ben sabut, l'emperador va fracassar en la seva empresa i aquella presentació va quedar com una de les fites del desenvolupament del luteranisme. Tot i que la intenció de Mendelssohn era tenir a punt l'obra per al juny del 1830, alguns problemes de salut ho van impedir. No oblidem que Mendelssohn va ser un addicte a la feina (workaholic), cosa que permet explicar, entre d'altres, el perquè de la seva mort als 38 anys. Tanmateix, però, hi ha qui creu que darrere aquest retard en l'estrena hi podia haver hagut alguna gestió antisemítica (Felix Mendelssohn tenia orígens jueus). Tot i així, finalment es va estrenar el 1832, però no es va tornar a interpretar fins al 1868 (vint-i-un anys després de la seva mort). Sembla que l'opinió gens favorable del mateix Mendelssohn hi va tenir alguna cosa a veure...

Si la "Reforma" és l'exemple d'una simfonia que mai no ha acabat de quallar en el cànon simfònic, tot el contrari és el cas del celebèrrim i arxipopular *Concert per a violí en Mi menor*, opus 64, que es va estrenar el 13 de març de 1845 a la Gewandhaus de Leipzig sota la batuta de Niels Gade i amb el destinatari de l'obra com a solista: Ferdinand David. A judici de la musicologia, aquest Opus 64 és el que permet explicar les aportacions de compositors com Txaikovski o Sibelius al gènere del concert per a violí. L'any 1906, l'insigne violinista Joseph Joachim no va dubtar a qualificar aquest concert com "el més profund, la veritable joia del cor". Avui, de la mà de l'esmentat binomi Heras-Casado i Orquestra de Friburg, amb el concurs de l'excelsa Isabelle Faust, us convidem a escoltar un concert poderós i històric que, així mateix, ens ajudarà a comprendre o engrandir l'enigma Felix Mendelssohn-Bartholdy.

PABLO HERAS-CASADO director

“Una interpretació lluminosa i apressada, equilibrant amb habilitat les transicions entre reflexions emotives i episodis exuberants. Heras-Casado és allò que tota persona raonable consideraria que és un jove director de primera” *The New York Times*.

Nomenat Director de l'Any per Musical Amèrica 2014, Heras-Casado abasta un repertori inusualment variat, tant de gènere simfònic com operístic, amb interpretacions historicistes o partitures totalment actuals. Director titular de la Orchestra of St. Luke's de Nova York també és principal director invitat del Teatro Real de Madrid i dirigeix sovint orquestres tan importants com les simfòniques de Londres, Chicago i San Francisco, les Filharmòniques de Viena, Berlín, Israel, Los

Angeles i Munic, la Santa Cecília de Roma, l'Staatskapelle de Berlín, la Tonhalle de Zuric, la Concertgebouw d'Amsterdam i la Mariinski de Sant Petersburg, entre d'altres. A més de col·laborar amb formacions com l'Ensemble intercontemporain, Balthasar Neumann Chor & Ensemble i dirigir, al Mozarteum de Salzburg, en la Mozartwoche. Els seus projectes operístics inclouen *Rigoletto* al Metropolitan Opera i *I due foscari* al Teatro Real.

Heras-Casado participa regularment en els festivals més prestigiosos i enregistra per a Harmonia Mundi i Archiv Produktion de Deutsche Grammophon, del qual n'és Archiv Ambassador. Ha rebut tres premis ECHO Klassik, Preis der deutschen Schallplattenkritik, dos Diapason d'Or i un Grammy Llatí. Els CD més recents amb Harmonia Mundi inclouen obres de Schumann amb I. Faust i A. Melnikov, de Schubert amb la Freiburger Barockorchester, i de Mendelssohn amb la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks. Per a Archiv ha enregistrat un CD amb obres de Jacob, Hieronymus i M. Praetorius, i un àlbum en homenatge a Farinelli. A més, amb P. Domingo ha enregistrat un àlbum per a Sony amb àries de Verdi i un DVD per a Deutsche Grammophon de *L'elisir d'amore* de Donizetti, interpretat durant el Festspielhaus Baden-Baden.

Heras-Casado ha rebut la Medalla d'Honor de la Fundació Rodríguez Acosta i, el 2012, l'Ajuntament de la seva ciutat, Granada, li va atorgar la Medalla d'Or al Mèrit, al mateix temps que era nomenat ambaixador honorífic i fill predilecte de la Província de Granada. L'any 2014 va començar la seva col·laboració amb l'ONG Ayuda en Acción en suport a la tasca per l'eradicació de la pobresa i la injustícia al món.

ISABELLE FAUST violí

© Felix Broede

Ja de molt jove Faust va guanyar concursos com el Leopold Mozart i el Paganini i va actuar amb les millors orquestres del món: Filharmònica de Berlín, Simfònica de Boston, NHK de Tòquio, Orquestra Barroca de Friburg i Orquestra de Cambra d'Europa. El 2016 va ser el seu primer any com a Col·laboradora Artística de la Mahler Chamber Orchestra.

Amb les seves interpretacions, commovedores i delicades, Faust abasta un ampli repertori que inclou des de J.S Bach a compositors contemporanis com Ligeti, Lachenmann o Widmann. Com demostren la seva versatilitat i el seu mestratge, interpreta també obres com *Kafka Fragments* de Kurtág amb la soprano A. Prohaska, o *l'Octet* de Schubert amb instruments d'època i té previst estrenar, properament, concerts de O. Adamek, M. Stroppa, O. Strasnoy i B. Furrer. L'han dirigit mestres com Gardiner, Herreweghe, Harding, Haitink i Nelsons, i va mantenir una estreta col·laboració amb C. Abbado. Pel seu enregistrament dels concerts de violí de Beethoven i Berg amb l'Orquestra Mozart va rebre el Diapason d'Or, l'Echo Klassik, el Gramophone 2012 i el Premi de l'Acadèmia del Disc del Japó. També ha enregistrat amb Alexander Melnikov per a Harmonia Mundi les *Sonates per a violí i piano* de Brahms i els *Trios de piano* de Schumann. Properament publicarà els *Concerts de violí de Mozart* amb Il Giardino Armonico i Antonini i les *Sonates per a violí i clave* de Bach amb K. Bezuidenhout.

PROPER CONCERT IMPRESCINDIBLE

© Molina Visuals

THE SIXTEEN: LA CAPELLA SIXTINA

*Un dels cors més prestigiosos del món
interpretarà obres del Renaixement italià.
La música de la Contrareforma que es
cantava a la Capella Sixtina.*

Dimarts
25 ABRIL
20.30h

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat